

jeg maa fraraade at stemme for Ændringsforslag Nr. 1.

De Ændringsforslag, som er stillet fra vor Side, er Udtryk for vor Anskuelse: at man overhovedet ikke bør komme ind paa den Jordværdibeskatning, som her tilsigtes. Den ærede Ordfører for Udvalget syntes, at mit Partis og Flertallets Anskuelser ikke var saa overordentlig divergerende, idet vi fra vor Side dog havde kunnet gaa med til en Jordbeskatning. Ja, men det var ganske vist paa et helt andet Grundlag, et Grundlag, der svarer til den nuværende Hartkornsbeskatning, og ikke et Grundlag som det, der tilvejebringes ved den Vurdering af Jorden, som skal foretages af Vurderingsmændene til Ejendomsskyld. Disse udpeges jo til et andet Formaal og skal altsaa virke under andre Forudsætninger; det er derfor andre Mænd end dem, man kunde ønske til at fastsætte Jordværdien. I alle blandede Kommuner vil Vurderingsmændene meget ofte være Haandværksmestre, Haandværkere, som ikke har særligt Jordkendskab, og jeg finder det ganske ubetryggende for den jordejende Stand at faa Jorden vurderet af Mænd, som kan være udmærkede til at løse andre Opgaver, men som ikke vil være skikkede til dette. Naar man skal ansætte Jordværdien, og denne skal bruges til Skattegrundlag, mener vi, den bør ansættes paa Grundlag af en indgaaende Undersøgelse, og jeg kan ikke tænke mig, at en saadan kan foretages af de Vurderingsmænd, som nu skal udføre Arbejdet. Jeg mener, at dette Arbejde skulde gøres anderledes grundigt. Til Gængæld skulde Jordværdien ikke skifte hvert 5te Aar, naar Ejendomsskylden skal skifte. Jordskatterne skulde have en mere blivende Karakter. I Byerne er det vor Opfattelse, at Grunden og Bygningerne egentlig er en Helhed, og at man ikke der med Rette kan skille det ene fra det andet og heller ikke med Held kan gøre det.

Den ærede Ordfører for Udvalget var inde paa at imødegaa nogle af de Betragtninger, jeg gjorde gældende ved Sagens første Behandling, og han var kommet i Besiddelse af nogle Oplysninger vedrørende Ny Østergade, hvorefter den Ansættelse, der har fundet Sted af de paagældende Ejendomme, var velbegrunderet. Dette er jeg selvfølgelig ikke i Stand til at imødegaa, da jeg ikke har set det Materiale, der har staaet til den ærede Ordførers Raadighed, men jeg tilføjer, at jeg har mine Oplysninger fra en af Ejerne i det paagældende Kvarter, og efter de Oplys-

ninger, jeg har faaet, synes den Vurdering, der er foregaaet, ikke at være, som den burde være. Hvad angaar Ejendommen i Rosenborggade, fremgaar det jo ganske tydeligt af den ærede Ordførers Omtale, at de Oplysninger, jeg har givet, var rigtige, og det indrømmes altsaa, at Ejendomsskylden for denne Ejendom er 35 600 Kr. Det kan jo ikke være saaledes, som det siges i den paagældende Erklæring, at det er en ret værdiløs Bygning, der findes der. Efter Brandassurancen, som er nær ved 250 000 Kr., maa det være en ret værdifuld Bygning. Om der kunde staa en endnu værdifuldere Bygning paa denne Plads — ja, det kan gerne være, men det fremgaar heraf for det første, at den Grundværdi, der er sat, opsluger hele den Værdi, den samlede Ejendom repræsenterer, saa at denne Ejendom med den store Bygningsværdi kun kommer til at staa til en Ejendomsskyld af 35 600 Kr. Jeg synes, det er et ganske meningsløst Skattegrundlag, man her kommer til. Men der fremgaar en Ting til af den ærede Ordførers Betragtning. De Oplysninger, der er fremkommet fra Over-Skyldraadets Kontor, lyder nærmest som en Bebrejdelse mod den paagældende Ejer, fordi han tillader sig at have en saadan Ejendom staaende paa denne Grund; det maa han ikke, han skal straffes, ved at der lægges saa stor en Skat paa ham, at han tvinges til at ombygge sin Ejendom. Det er jo muligt, at denne Ejer kunde slippe godt fra dette Eksperiment, men da det samme vil foreligge ved en Mængde andre Ejendomme, kan disse Betragtninger ikke med Rette gøres gældende, thi hvis man i Massevis rev de ældre Ejendomme ned, tvunget dertil af den høje Grundbeskatning, vilde de nye Ejendomme, der opføres, ikke kunne have disse fordelagtige Butikker med de store Lejer, og derved brister hele Forudsætningen for denne Tvangsbeskatning. Grundens Værdiansættelse, særlig i Byerne, hvor der ikke kan ske en Vurdering af Jordens Produktionsevne, maa altid blive meget vilkaarlig og komme til at bero paa dem, der skal foretage Vurderingen. Det gamle Ord: Det sete afhænger af Øjnene, der ser, vil ogsaa gøre sig gældende her, og naar Lovforslaget tilmed indeholder Bestemmelser om, at Jorden ikke alene skal vurderes efter det, den nu bruges til, men ogsaa efter det, den kan anvendes til, er det, man kan komme til rene Fantasipriser og til en Beskatning af Arealerne af en saadan Art, at det bliver umuligt at have ældre